

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1329/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.007/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (a továbbiakban: indítványozó) jogi képviselője (dr. Gáldi Nóra ügyvéd) útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.007/2025/2. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 107.K.701.261/2024/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a fenti, kifogásolt bírói döntések sértik az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében, valamint a XI. cikk (1) és (2) bekezdéseiben, továbbá a XVI. cikkében foglaltakat, továbbá az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését.
- [2] 2.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó mint nem állami, köznevelési intézményfenntartó, 2022. január 31. napján költségvetési támogatás megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő 2022. január 1. napjától 2022. december 31. napjáig Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi XC. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) alapján 74 798 460 Ft iránt.
- [4] A Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatósága (mint elsőfokú hatóság) a BPM-ÁHI/2283-4/2022. számú határozatában az indítványozót megillető, intézményi gyermekétkeztetés jogcímén 52 796 040 Ft-ot állapított meg, hivatkozással a Kvtv. 42. §-ára, valamint a 2. számú melléklet II.48.1.4.1.1. valamint a II.48.3., 4. és 5. pontjaira, továbbá a 8. számú melléklet 1.7.2. pontjára.

- [5] Az indítványozó az elsőfokú hatóság fenti határozatával szemben fellebbezéssel élt, mely alapján eljáró Magyar Államkincstár (a továbbiakban az alapul szolgáló közigazgatási jogvita alperese) ÖNKFO/397-2/2022. számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta, megállapítva, hogy az elsőfokú hatóság helyesen számította ki a támogatási összeget, ugyanis a számított dolgozói létszámot nem intézményi, hanem fenntartói szinten kell megállapítani a Kvtv.-ben előírt, a fenntartó összes intézményében étkeztetett gyermeklétszám, valamint a gyermekétkeztetést ellátó feladatellátási helyek figyelembevételével. Hivatkozott továbbá a Kúria Kfv.IV.35.472/2020/8. számú precedens értékű ítéletében foglaltakra, amely megerősítette az alperes vonatkozó gyakorlatát.
- [6] Az alperesi határozat ellen az indítványozó mint felperes keresettel élt, melyet a Fővárosi Törvényszék 107.K.702.886/2022/10. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította.
- [7] Az indítványozó mint felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria Kfv. VI.35.274/2023/7. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.
- [8] 2.2. A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék 107.K.701.261/2024/4. számú ítéletével az indítványozó mint felperes keresetét elutasította. Döntését az azonos jogkérdésben született, a Kúria Kfv.IV.35.472/2020/8. számú határozata figyelembevétele alapján hozta meg. Indokolásában részletesen levezette az alkalmazott, az alperes számítási módjával egyező számítási módszert és annak elemeit. Hangsúlyozta, hogy az étkeztetést igénybe vevők létszámának meghatározásakor nem az intézményi létszámadatot, hanem a teljes ellátotti létszámot kell figyelembe venni.
- [9] A Kúria Kfv. VI.35.007/2025/2. számú végzésével a jogerős ítélet ellen az indítványozó mint felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az indítványozó mint felperes befogadási kérelmében megjelölt indokok mellett – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálva azt állapította meg, hogy a befogadás lehetséges feltételei közül egyetlen sem áll fenn.
- [10] 2.3. Az indítványozó az Alkotmánybírósághoz benyújtott, az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában a Fővárosi Törvényszék ítélete, valamint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [11] Az indítványozó konkrét tényállás, az intézményi gyermekétkeztetés támogatása, az intézményi gyermekétkeztetés kapcsán az étkeztetési feladatot ellátók után járó bértámogatás, illetve ennek részeként a számított dolgozói létszám vonatkozásában

részletes számítási módszert is bemutató indítványában az alkotmányjogi panasz befogadhatósága feltételeinek számbavételét követően előadta, hogy az elsőfokú hatóság által alkalmazott, és a Fővárosi Törvényszék által jóváhagyott számítási módszer az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésébe ütköző, önkényes megkülönböztetését eredményez.

- [12] Az alaptörvény-ellenes megkülönböztetés álláspontja szerint az összehasonlítható – azonos csoportba tartozó – intézményi, illetve személyi körben, a köznevelési intézmények fenntartói, tanulói, valamint dolgozói viszonylatában áll fenn. Álláspontja szerint az alkalmazott számítási módszer azért eredményez önkényes megkülönböztetést, mivel ugyanazon feladatot (adott intézményi gyereklétszám és dolgozói létszám mellett) eltérő mértékben támogat attól függően, hogy a köznevelési intézményfenntartónak egyébként hány intézménye illetve az intézményeknek hány feladatellátási helye van. A degresszív finanszírozás általában a nagyobb intézményi mérethatékonyágot szolgálja. Azonban a mérethatékonyság az étkeztetésben független attól, hogy a fenntartónak egyébként még hány intézménye van.
- [13] Hivatkozása szerint az Igazgatóság által alkalmazott számítási mód nem differenciál a feladatellátási helyek között, nem határozható meg a gyermekétkeztetéssel összefüggő támogatás intézményenkénti pontos összege. Ez egyedül az indítványozó által alkalmazott módszerrel lehetséges. Az Igazgatóság által alkalmazott módszer eredményeként a támogatás szétosztása után az egyes intézményekre lényegesen kevesebb támogatás jut, mintha önállóan – a feladatellátási helyeket intézményenként összesítve – vennék figyelembe a gyermeklétszámot. Azok a tanulók, akik több intézményt, illetve feladatellátási helyet működtető fenntartó intézményével állnak tanulói jogviszonyban, hátrányos megkülönböztetést szenvednek el, mivel e számítás eredményeként az étkeztetéssel összefüggésben finanszírozott dolgozói létszám alacsonyabb, mint azoknál a fenntartóknál, ahol kevesebb intézmény, illetve feladatellátási hely működik.
- [14] Az indítványozó érvelése szerint az említett gyakorlat valamennyi olyan fenntartóra nézve hátrányos, amelyik több intézménnyel rendelkezik, és az intézmények feladat ellátási helyeinek száma meghaladja a hatot. Azt is kifejtette, hogy vélhetően ebbe a körbe tartozik valamennyi nagyobb intézményrendszerrel rendelkező egyházi intézményfenntartó.
- [15] Emellett az indítványozó idézte az Alaptörvény XI. cikkének (1) és (2) bekezdéseit, továbbá az I. cikk (3) bekezdését, valamint az Alaptörvény XVI. cikkét, anélkül azonban, hogy erre vonatkozóan releváns alkotmányjogi érvelést, illetve bármiféle érdemi indokolást előterjesztett volna.
- [16] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban járt el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz

befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

[17] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdésére figyelemmel mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az indítvánnyal szemben támasztott törvényi követelményeknek. Erre nézve a következőket állapította meg.

[18] 3.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az alapügyben hozott törvényszéki ítélet, valamint a kúriai végzés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Tekintettel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta, a jelen alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésének a törvényszéki jogerős ítélet tekinthető.

[19] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg {erre nézve lásd pl.: 3095/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [34-35]}.

[20] Az indítványozó jelen ügyben a jogerős döntést alkotmányjogi panasszal határidőben nem támadta meg, ugyanakkor a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)*, *ab)*, *ac)*, *ad)* alpontjai, továbbá a *b)* pontja szerinti befogadhatósági ok fenn nem állása miatt megtagadó végzése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Erre tekintettel a Kúria végzésén keresztül a jogerős törvényszéki döntés állított alaptörvény-ellenessége vizsgálható jelen eljárásban.

3.2. Az Abtv. 27. §-a alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

[21] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó indítványát határidőben nyújtotta be (az indítványozó jogi képviselője a Kúria végzését 2025. február 28-án töltötte le, míg az alkotmányjogi panaszt – a bíróság tájékoztatása szerint – 2025. április 29-én nyújtotta be elektronikus úton a bírósághoz). Az Abtv. 27. §-a alapján az

indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.007/2025/2. számú végzése – a bírósági eljárást befejező, jogorvoslattel nem támadható döntése – alkotmányossági vizsgálatát kérte, amely ellen fellebbezésnek vagy további felülvizsgálatnak nincs helye, továbbá az indítványozó részben az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott, ezért az alkotmányjogi panasz e tekintetben is megfelel az Abtv. 27. §-ában előírt követelményeknek. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége, mivel a közigazgatási jogvita iránt indított ügyben felperes [27. § (2) bekezdés a)-c) pontjai] volt, fennáll.

[22] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozzon. Ugyanakkor az indítványozó állítása szerint is – az indítványozó által hivatkozott és állított – az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében biztosított jog sérelme a bírósági eljárásban valójában nemcsak az indítványozó mint fenntartó, hanem az intézményekben tanulók, valamint annak dolgozói Alaptörvényben biztosított jogát is érintette, ezért az alkotmányjogi panasz ebben a részében nem felel meg az Abtv. 27. §-ában előírt követelményeknek. {Ezzel összefüggésben lásd: 3532/2021. (XII. 13.) AB végzés, Indokolás [23].} Az indítványozó az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését ugyancsak megemlíttette, azonban az Alaptörvény ezen cikke nem minősül az Alaptörvényben biztosított jognak, amelyre alkotmányjogi panasz lenne alapítható, ezért az indítvány ezen részében nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja előírásainak.

[23] 3.3. Az indítványi kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt további követelményeinek ugyanakkor szintén csak részben tesz eleget. Az indítvány tartalmazza: a) azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §) b) az eljárás megindításának indokát (az indítványozó álláspontja szerint a kifogásolt bírói döntés Alaptörvényben biztosított jogát sérti); c) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntést; d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XV. cikk (2) bekezdése]; f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt. Azonban az indítvány az Alaptörvény a XI. cikk (1) és (2) bekezdései, valamint a XVI. cikke vonatkozásában vagy csak idézi az alaptörvényi rendelkezéseket ahhoz indokolást nem fűz, vagy nem tartalmaz semmilyen érdemi alkotmányjogi érvelést, így azok szintén nem felelnek meg a határozottság fent idézett Abtv. 52. § (1b) bekezdése b) pontjában foglaltaknak, ami az alkotmányjogi panasz eljárásban az érdemi vizsgálat akadályát képezi.

- [24] 3.4. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [25] A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő, Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [17] - [18]}.
- [26] Ugyanakkor a 3459/2022. (X. 28.) AB végzés – utalva a 3309/2022. (VI. 24.) AB végzésében foglaltakra {Indokolás [29]} – hangsúlyozta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz eljárásban az Alkotmánybíróság feladata nem az, hogy az alkotmányjogi panasz alapját képező eljárás tény- és jogkérdéseit vizsgálja felül, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számon kérje a bíróságoktól {Indokolás [16]}.
- [27] Az indítványozó a támadott kúriai végzésen keresztül a jogerős ítéletet azért tartotta ellentétesnek az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal, mivel az álláspontja szerint a jogerős ítélet (illetve ezen keresztül az elsőfokú hatóság ítélete) által alkalmazott, illetve jóváhagyott számítási módszer a köznevelési intézmények fenntartói között önkényes megkülönböztetést eredményezett. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet az Alaptörvény XV. cikke tekintetében nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alkotmányellenesség kételyét, mivel a felülvizsgálati bíróság végzésében részletesen megindokolta – a Kúria vonatkozó gyakorlatának bemutatásán keresztül –, hogy az adott számítási módszer miért nem eredményez hátrányos megkülönböztetést, valamint ennek folytán alaptörvény-ellenességet a különböző intézményfenntartók között. Emellett sem a jogerős ítélet, sem a kifogásolt kúriai végzés olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetnek fel, amelynek tisztázását az Alkotmánybíróság indokoltnak tartaná.
- [28] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése tekintetében az alkotmányjogi panaszt nem találta – az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételek hiányában – befogadhatónak.
- [29] 4. A fentiekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a), b) és e) pontja,

az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a), c), h)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2025. szeptember 23.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró